

HAGAI

Introducere

„Puțini profeți au reușit să comprime într-un spațiu atât de mic atâta învățătură spirituală cât a reușit Hagai să comprime.“

—Frank E. Gaebelein

I. Locul unic în Canon

Mesajul neechivoc al celei de-a doua cărți din VT sub raportul scurtimii este simplu: Rezidiți templul! Rămășița care s-a întors în Palestina pentru a rezidi lăsase lucrările să stagneze timp de șaisprezece ani. Prin urmare Hagai a primit împuternicirea de a-i îndemna pe delăsătorii evrei să se apuce de lucru. Hagai lărgeste cadrul mesajului său, referindu-se și la judecarea națiunilor nelegiuite, precum și la viitoarea slavă a poporului lui Dumnezeu.

II. Paternitatea

Hagai s-a născut probabil într-o sărbătoare evreiască, întrucât numele său înseamnă „festiv“ sau „sărbătoresc.“ El este singurul personaj din VT care poartă acest nume. Sau, poate că a fost numit așa de către părinți credincioși în speranța unei viitoare și fericite restaurații, întrucât, după câte se pare, s-a născut în exil.

Hagai este primul dintre trei profeți care au slujit după întoarcerea din Babilon, alături de Zaharia și Maleahi. Ezra menționează Hagai 5:1 și 6:14, dar

cunoștințele noastre despre viața sa sunt practic nule. Asta scoate în evidență importanța mesajului și a *Dumnezeului* care-l împuternicește pe profet, spre deosebire de tendința din perioada modernă (de fapt de când e lumea) de a-l proslăvi pe predicator.¹

III. Data

Hagai se poate data cu precizie în anul 520 î.Cr. — „anul al doilea al regelui Darius“ (Darius I).

IV. Fondul și tema

Ca profet post-exilic, Hagai s-a repatriat cu prilejul primului grup de exilați ce au revenit din Babilon în Israel sub conducerea lui Zorobabel. Slujba sa a fost de a-i încuraja pe oameni să rezidească templul (Ezra 5:1).

Expresia cheie a cărții este: „Eu sunt cu tine, zice Domnul“ (1:13; 2:4). Alte expresii semnificative sunt: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre“ (1:5, 7; 2:15, 18) și „Fii tare“ (2:4).

SCHIȚA

I. PRIMA PROFETIE – PRIMA ZI A LUNII A ȘASEA (cap. 1)

- A. Muștrare pentru neglijarea rezidării templului (1:1-4)
- B. Eșecul de a rezidi a avut drept urmare sărăcie și secetă (1:5-11)
- C. Îmbărbătați de Hagai, oamenii au reluat lucrul la templu (1:12-15)

II. A DOUA PROFETIE – ZIUA A DOUĂZECI ȘI UNA A LUNII A ȘAPTEA (2:1-9)

A. Profetul îi îmbărbătează din nou pe oameni, asigurându-i de prezența Domnului (2:1-5)

B. Gloria templului viitor o va întrece pe cea a fostului templu (2:6-9)

III. A TREIA PROFETIE – ZIUA A DOUĂZECI ȘI PATRA A LUNII A NOUA (2:10-19)

A. Jertfele aduse pe altar erau necurate, atâta timp cât templul zăcea în ruine (2:10-14)

B. Înainte de punerea temeliei templului, oamenii sufereau de pe urma sărăciei (2:15-17)

C. Dacă vor relua lucrul la templu, Domnul îi va binecuvânta (2:18, 19)

IV. A PATRA PROFETIE – ZIUA A DOUĂZECI ȘI PATRA A LUNII A NOUA (2:20-23)

Oamenii sunt încurajați de promisiunea răsturnării împărăției neevreilor și întemeierea domniei lui Mesia

Comentariu

I. PRIMA PROFETIE – PRIMA ZI A LUNII A ȘASEA (cap. 1)

A. Mustrare pentru neglijarea rezidirii templului (1:1-4)

Această profetie este datată ca provenind din anul al doilea al regelui Darius, medo-persanul. Domnul i-a muștrat pe evreii din Iuda pentru delăsarea lor în munca de reconstruire a templului, în timp ce ei înșiși trăiau în condiții de mare confort, în case captușite.

B. Eșecul de a rezidi a avut drept urmare sărăcie și secetă (1:5-11)

Ei ar fi trebuit să țină seama de istoria recentă, trăgând învățăminte din avertismentele primite. Când au neglijat casa Domnului, au suferit de foame, de sete și de sărăcie. Acum Domnul le-a poruncit să înceapă munca la templu. Atâta timp cât casa lui Dumnezeu zăcea în ruine, nu se puteau aștepta la nimic decât la secetă.

C. Îmbărbătați de Hagai, oamenii au reluat lucrul la templu (1:12-15)

Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, și Iosua... marele preot, împreună cu toată

rămășița poporului, au ascultat de Cuvântul Domnului și au început să rezidească la douăzeci și trei de zile după darea poruncii de rezidire.

II. A DOUA PROFETIE – ZIUA A DOUĂZECI ȘI UNA A LUNII A ȘAPTEA (2:1-9)

A. Profetul îi îmbărbătează din nou pe oameni, asigurându-i de prezența Domnului (2:1-5)

Cam după o lună, în luna a șaptea, oamenii s-au descurajat, slăbind eforturile de reconstrucție, mai ales când s-au gândit la gloria templului de odinioară. Conducătorilor lor li s-a spus să fie tari și să nu se teamă, deoarece Duhul lui Dumnezeu a rămas între ei.

B. Gloria templului viitor o va întrece pe cea a fostului templu (2:6-9)

Dumnezeu i-a încurajat pe lideri, dându-le asigurarea că slava templului viitor (cel din timpul Mileniului) va fi mai mare decât a oricărui templu anterior. „Dorința tuturor națiunilor“ este considerată de obicei drept o referire la Mesia și la revenirea Sa în templu. Dar contextul

sugerează că ar putea să se refere la *comorile națiunilor* (NKJV marg.).² Argintul și aurul lor aveau să se îndrepte spre Ierusalim, pentru a înfrumuseța templul. Versetul 9a sună astfel: „**Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi...**“ Cele două temple au fost considerate ca o singură casă. Pe lângă slavă, se face și promisiunea păcii pentru viitor.

III. A TREIA PROFETIE – ZIUA A DOUĂZECI ȘI PATRA A LUNII A NOUA (2:10-19)

A. Jertfele aduse pe altar erau necurate, atâta timp cât templul zăcea în ruine (2:10-14)

A treia profeție a fost dată în ziua a douăzeci și patra a lunii a noua. Oamenilor li s-a spus să le pună preoților două întrebări: (1) Dacă poartă cineva în poala hainei sale carne sfințită, și atinge cu haina lui pâine, bucate fierte, vin, untdelemn sau o mâncare oarecare, lucrurile acestea vor fi sfințite?“ Preoții au răspuns, corect, „Nu!“ (2) Dacă cineva care a devenit necurat prin faptul că s-a atins de un mort, se va atinge de aceste bucate, vor deveni ele necurate? Din nou, preoții au răspuns, corect: „Da.“

Cu alte cuvinte, iată ce s-a înțeles: „Cel ce e sfânt nu împarte sfîntenie nici unui alt lucru, dar cel ce este el însuși întinat transmite întinarea.“³ Sau, să ne exprimăm altfel: „Lucrarea și închinarea nu sfințesc păcatul, dar păcatul contaminează lucrarea și închinarea.“⁴ Aceasta a fost o atenționare la adresa poporului, ca oamenii să știe că ofrandele aduse de ei lui Dumnezeu erau întinate și că ei înșiși erau necurați atâta timp cât templul zăcea în ruine.

B. Înainte de punerea temeliei templului, oamenii sufereau de pe urma sărăciei (2:15-17)

Înainte de a începe să construiască templul, ei avuseseră parte de lipsuri de grâne și de vin, iar recoltele lor fuseseră atacate de tăciune și de mușgai, precum și de grindină. Dar chiar și de atunci încoace, interminabilele lor întârzieri cu privire la lucrările de rezidire au adus peste ei disci-

plina din partea lui Dumnezeu, manifestată prin greutate și lipsuri.

C. Dacă vor relua lucrul la templu, Domnul îi va binecuvânta (2:18, 19)

Dar din ziua în care aveau să pună temelia templului Domnului, Dumnezeu avea să-i binecuvânteze.

IV. A PATRA PROFETIE – ZIUA A DOUĂZECI ȘI PATRA A LUNII A NOUA (2:20-23)

Oamenii sunt încurajați de promisiunea răsturnării împărăției neevreilor și întemeierea domniei lui Mesia

Zorobabel este aici tipul Domnului Isus Cristos. Dumnezeu va răsturna și nimici împărățiile neevreiești ale acestei lumi, întemeind împărăția de o mie de ani a lui Cristos. Inelul cu pecete indică faptul că autoritatea divină de a governa este încredințată lui Mesia.

NOTE FINALE

¹(Intro) Dr. Howard Hendricks are o expresie colorată pentru această dispoziție atât de des întâlnită de a manifesta entuziasm ieșit din comun față de câte un predicator după ce acesta a rostit o predică reușită: „Ceremonia glorificării viermelui.“

²(2:6-9) Folosirea majusculilor în NKJV e în ton cu interpretarea tradițională, dar redarea cu inițiale mici a expresiei „dorința tuturor națiunilor“ din textul marginal sugerează o variantă alternativă.

³(2:10-14) William Kelly, *Lectures Introductory to the Study of the Minor Prophets*, p. 427.

⁴(2:10-14) Donald Campbell, alte documente neexistând.

BIBLIOGRAFIE

Baldwin, Joyce G. *Haggai, Zechariah, Malachi: An Introduction and Commentary*. The Tyndale Old Testament Commentaries. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1972.

- Feinberg, Charles Lee. *The Minor Prophets*. Chicago: Moody Press, 1976.
- Kelly, William. *Lectures Introductory to the Study of the Minor Prophets*. London: C. A. Hammond Trust Bible Depot, n.d.
- Keil, C. E. "Haggai." În *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 26. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.
- Tatford, Frederick A. *The Minor Prophets*. Vol. 3. Ediție nouă (3 vol.). Minneapolis: Klock & Klock Christian Publishers, 1982.